

32. Sic etiam pari ratione, cum beneficium vacaverit in mense Ordinario, & fuerit subjectum Ordinarii dispositioni, nunquam amplius incidit in reservationem, cum correlativorum eadem sit ratio, *l. fin. ff. de acceptil. l. fin. C. de indict. viduit. toll.* nisi fortè per devolutionem, uti *dub. precedenti.* Insuper Regulæ reservatoriz loquuntur tantùm de tempore & initio vacationis, non autem de continuatione ipsius vacationis; cum Ordinarius habeat sex menses ad conferendum, sicuti *dub. preceden.* est ostensum. *Gonzalez ad reg. 8. gloss. 11. num. 53. & seq. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. II. num. 536. Barbosa de offic. & potest. Episc. part. 3. alleg. 57. num. 189.*

Ubi porro horologia non incipiunt à meridie, ac liter est statuerendū.

§. 9. Denique pro hujus dubii conclusione notandum, quod ubi horologia non incipiunt à media nocte, & meridie, de 12. in 12. horas numerando, sed ab occasu Solis, usque ad viginti quatuor horas, numerando per quatuor senarios, seu duas duodenas, ut in Italia, media nox accipienda erit juxta quantitatem seu magnitudinem, & parvitatem dierum & noctium, & tempore æquinoctii media nox erit hora sexta, *Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. II. sub num. 525.*

TITULUS II.

De Annatis.

DUBIUM UNICUM.

An, & quæ Annatæ debeantur Sedi Apostolicæ per Concordata Germaniæ.

*Annatæ
vni usus
vni: quissio
vni: ..*

§. 10. **A**nnatarum usus per antiquus est, & jam inde à temporibus Concilii Generalis Viennensis receptus juxta *Flamin. Paris. de confident. quest. 9. num. 61. Cherubin. in compend. Bullar. com. 1. ad Constit. 17. Pauli IV. & ibidem Scholio 2. Zoesium lib. 5. Decretal. tit. 3. num. 28.* seu ut aliis placet, secundùm morem, quo hodie solvuntur, introductus à Joanne XXII. seu Bonifacio Papa IX. uti notavit *Platina in ejus vita. Gigas de personibus quest. 26. num. 1. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 12. Zypaus in analyt. juris Pontif. nov. lib. 3. tit. ut Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur. controuv. 4.* Sunt autem annatæ communiter medii fructus primi anni Episcopatum, aliarumque dignitatum & beneficiorum à Pontifice impetratorum, ejusdem Camerae reser-

reservati hac ratione, ut cui impoſterum de beneficio **excedente** valorem 24. ducatorum de Camera providebitur, teneatur is dimidium proventus beneficii impetrati ſiſco ſeu arario Apoſtolico pendere; ſed & in conformitatem beneficiorum, ubi penſiones excedunt ſummam 24. ducatorum juxta Conſtitutionem *Clementis* Papæ VII. ſancitum eſt annatas debere perſolvi: unde ſtylus Curiæ obſervat, ut quando alicui confertur beneficium, ſuper cujus fructibus eſt alteri reſervata annua penſio, tunc in expeditione literarum proviſionis beneficii, ſolvatur annata, detracta penſione. Eſt autem inſtitutum hoc genus tributi, ad ſubventionem Summi Pontificis, & Cardinalium, aliasque Eccleſiæ neceſſitates: ſimili modo, quo lege veteris Teſtamenti decimæ decimarum præſtandæ erant ſummo Sacerdoti, *Gomezius in reg. de valore exprim. in impetr. benef. in præfat. Gigas de penſion. quaſt. 26. num. 1. & 2. Flamin. Paris. loc. cit. num. 56. & ſeq. Azor. in ſtit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 12. Chokier in comment. ad reg. 61. num. 20. Gudelini de jure noviff. lib. 6. cap. 4. num. 34. Zypæus in annalyt. loc. cit. Zoefius ſupra.* Naturalem enim æquitatem dictare docet *D. Thom. 2. 2. quaſt. 87. art. 4. ad 3.* ut ille, qui omnium curam habet, de communi alatur; ideoque Pontificem poſſe à ſingulis Clericis decimarum decimas exigere; quid niſi minus, vel dimidii anni fructus ſibi reſervare? quod continet minus gratiam.

*Clementis
Pape 7.
Conſtit. 33.
Bullarii
tom. 1.*

*Num. 18.
verſ. 8. &
ſeq.*

§. 2. His præmiſſis, *Reſpondeo* in Concordatis Germaniæ *ſupra num. 6.* circa annatas expreſſè ſtatui, ut in primis de Cathedralibus Eccleſiis, & cœnobiiis vitorum dumtaxat vacantibus & vacaturis, ſolvantur pro annatis ex fructibus primo anno colligendis à die vacationis, ſummæ pecuniarum in libris Camera Apoſtolicæ taxatæ, quæ communia ſervitia dicuntur. De cæteris verò Dignitatibus, Perſonatibus, officiis & beneficiis ſæcularibus & regularibus quibuſcumque, auctoritate Apoſtolica conferendis, ſolvantur annatæ, ſeu medii fructus juxta æſtimationem taxari ſolitam à tempore poſſeſſionis infra annum: & debitum hujusmodi non tranſeat in ſucceſſorem. Alia autem beneficia quæ annum valorem 24. florenorum auri, ſeu ducatorum de Camera non excedunt, ab annatis ſint immunia: & ideo circa Regulæ Cancellariæ Apoſtolicæ jubent exprimi verum valorem annum in impetrationibus beneficiorum, *Gomez ad dictam reg. de exprim. valor. Chokier in comment. ad reg. 61. cancell.* ad cujus ratam taxantur annatæ; verum hodie ex generali conſuetudine & ſtylo Curiæ Romanæ obtentum eſt, ut omnes Canonici & Præbendæ, ac dignitates inferiores Germaniæ, Hiſpaniæ, & Belgii ſub expreſſione illius taxæ Cameralis 24. ducatorum impetrentur: ideoque nullæ ſolvantur annatæ juxta prædicta Concordata: atque ita ex conſuetudine taxandi in Germania & aliis locis antedictis, Regulæ olim LXI, nunc LV. Cancellariæ Apoſtolicæ de expris-

*De beneficiis
24. ducatos non
excedentibus non ſolvitur annata juxta
Concordata
Germaniæ.*

mendo vero valore. satisfieri solet, *Branden ad Concord. post q. 12. notab. l. n. 7.*
Chokier in comment. ad reg. 21. num. 17. & ad reg. 61. num. 21. Zypaus in con-
sultat. canon. l. consultat. 6. de valor. Belgic. benef. exprim. & in analyt. juris
Pontif. lib. 3. tit. ut Eccles. benef. sine dim. aut. conferantur. controu. 4. Idque
 multoties Rota Romana probavit, uti & non adeò pridem apud Zypaum
 loc. præcit. in consultat. canonic. in una *Cameracensis Canonicatus coram R.*
P. D. Merlino 20. Novembris 1624. cujus decisionis verba hæc sunt. *Nec*
suffragatur Guilielmo, quod fructus Canonicatum illarum partium soleant
exprimi per non excessum in ducatis 24. ut de consuetudine totius Germani-
æ dixit Rota in Leodiens. Canonicatus. 9. Decembris, 1589. & in Colonien.
Canonicatus. 20. Maji 1602. coram bon. mem. Cardinale Pamphilio, in Leo-
dien. Canonicatus & Scholastria. 27. Februarii, 1612. coram bon. mem. Cardis-
dinale Sacrao & in Paderbornen. Canonicatus. 29. Maji, 1620. coram Re-
verendissimo Domino meo Decano. Quoniam talis consuetudo obtinet qui-
dem in provisionibus quæ fiunt in Curia ad effectum justificationis narra-
ta factæ in gratia concessa per Papam, & in his terminis procedunt dictæ
decisiones, & hoc introductum fuit per Concordata, ut evitetur solutio an-
nata in Curia, &c. hæcenus Rota. Quod & in Gallia obtinere tradit Re-
buffus in syntagm. jur. canon. lib. 1. tit. 5. lit. N. & in praxi de signatura gra-
tia. part. 3. §. nec non verus valor sub num. 7. & tit. de unionibus beneficio-
rum. gloss. 7. videlicet, quod exceptis majoribus beneficiis, in reliquis non
soleat exprimi nisi valor 24. ducatorum, etiamsi mille valerent, Wames, in
consil. canon. tom. 1. consil. 226. num. 5.

Secus de
pensionibus
excedenti-
bis 24. du-
catos.

§. 3. Advertit tamen idem Zypaus in *analyt. loco præcit.* quod licet be-
 neficia Germaniæ sint ab annatarum solutione libera, pensiones tamen su-
 per hujusmodi beneficiis assignatæ, si viginti quatuor ducatos excedant, ad
 annatas teneantur; nam cum hoc privilegium exemptionis ab annatis non
 nisi indirectè concedatur beneficiis prædictis, ex eo nimitum, quod non su-
 pra viginti quatuor ducatos censeantur, non verò simpliciter sint ab an-
 natis immunita, videtur, quod si pensio super iis assignata viginti quatuor
 ducatos excedat, eo ipso impetrantes privilegio priventur, ut ob detectam
 rei veritatem, legibus Ordinariis sese conformare teneantur.

Solus Papa
annatas
imponit.

§. 4. Solus porò Papa annatas imponere valet; utpote qui ex plenitudi-
 ne potestatis Papalis potest beneficia extinguere, alia aliis unire, dividere,
 redditus eorum augere & diminuere; item & partem reddituum beneficio-
 rum vacantium, & non vacantium, cum consensu beneficiariorum; imò &
 sine illo, ob justam causam applicare alicui bello pio, vel aliis piis operibus
 & necessitatibus, adeòque & annatas vel compositiones imponere, *Lay-*
man Theolog. moral. lib. 4. tract. 10. cap. ult. §. 5. num. 46.

Et non Ep-
iscopis.

§. 5. Quamvis autem Episcopi olim annatas, seu primos fructus ex be-
 neficiis

beneficiis sibi reservare pluribus in locis solebant, teste *Gerson part. 2. operum, tract. de Simonia object. 3.* Id tamen minimè licet, ac juri communi adversatur, quo jubetur beneficia Ecclesiastica absque diminutione conferri, ut colligitur *ex c. unico ut benef. sine diminut. confer. D. Thom. 2. 2. quest. 100. art. 4. ad ult.* quod & declaravit sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini interpretum hisce verbis: *Episcopus non potest primi anni fructus alicujus beneficii (cujusmodi sunt annata) sibi retinere, vel attribuere pro datione possessionis ei, qui legitime est provisor.* *Zerola in praxi Episcop. part. 2. verb. bulla. quasi. 3.* conformiter Concilio Tridentino *sess. 24. de reform. cap. 14.* & *Pii Papæ V. Constitutioni*, quibus severè vetatur pro possessione, electione, præsentatione, nominatione, collatione, vel provisione alicujus Ecclesiæ, vel beneficii, Canonicatum aut Præbendarum, vel provisi in possessionem inductione quidquam accipi, nisi in pios usus convertatur. *Zerola in praxi part. 2. verb. possessio beneficii. in fin.*

*Pii Papæ 5.
constit. 104
Bullarii
tom. 2.*

§. 6. Unde ex communi Doctorum sententia Capitula & alii quicumque nihil omnino exigere possunt ab eis, qui sunt electi, præsentati, instituti, vel instituendi, confirmati, vel confirmandi, vel ad possessionem admittendi suorum Canonicatum & beneficiorum, aut distributiones recepturi, nisi ex antiqua consuetudine tale quid recipi solitum consueverit converti in pios usus: veluti in usum fabricæ, sacristiæ, cæmeterii, aut pauperum elemosinas, non etiam in commodum & utilitatem Canonicorum, aut beneficiariorum, prout fieret, si distribueretur inter Capitulares, aut si solveretur mense Capituli, vel in reparationem bonorum ejus, quia tum redundaret & cederet in utilitatem singulorum, juxta Declarationem Cardinalium Concilii Tridentini interpretum relatam à *Garcia de benef. part. 8. cap. 1. num. 90.* Alioquin censetur Simoniacum, & accipientes & exigentes incurrunt pœnas Simoniacorum, juxta Concilii Tridentini & *Pii Papæ V. Sanctiones supra adductas.* Quod est diligenter notandum, ut ait *Lessius de just. & jure lib. 2. cap. 35. dubit. 18. num. 111.* contra communes & quotidianos Capitulorum abusus. Sed & super his extat præclara Declaratio Cardinalium Concilii Tridentini interpretationi præpositorum *in una Leodien. Ecclesia Collegiata S. Eoilliani Oppidi Fossensis.* extensè posita per *Garciam part. 8. de benef. cap. 1. num. 84.* qua abusus istic vigens recipiendi à novo Canonico 153. florenos, omnino fuit interdictus. Quin & in his largitionibus nulla consuetudo etiam immemorialis excusat; cum diuturnitas temporis non minuat peccatum, sed augeat *c. non satis. 8. de Simon.* adeò ut ne quidem liceat citra Simonix labem certum quid dare Capellanis, & pueris ministris chori, pro receptione novi Canonici; cum id ipsum juxta Concilium Tridentinum & præcitatam *Pii V. Pontificis Constitutionem*, non convertatur in usus pios: inò nec pro pastu aliquid exigere potest,

*Capitula
nihil exigere
possunt
pro electio-
ne, institua-
tione, &
possessionis
datione*

etiam

etiam si solum detur prandium, modò ex pacto & quasi debitum ob receptionem Canonici detur, non obstante quacumque consuetudine etiam immemoriali. *c. fin. i. quest. 3. c. non satis. 8. c. cum in Ecclesia. 9. c. Jacobus 44. de Simon. gloss. in c. ex parte. 12. verb. dimittere. de off. deleg. Vallensis in paratit. Decretal. lib. 5. tit. 3. § 4. num. 9.* præsertim cum Pius V. eadem sua Constitutione, quæ est declaratoria d. cap. 14. Concil. Trident. declaraverit Episcopum, qui aliquid (et si dulciaria duntaxat) exegerit in receptione alicujus in Canonicum, esse suspensum à Pontificalis officii exercitio: Capitulum autem seu Collegium talia exigens subjacere Interdicto: privatas verò personas sententiæ Excommunicationis, & eos, qui sic aliquid acceperint, ad restitutionem teneri. Datum autem & factum absque ullo pacto, nihil mali moris includit, cum liberalitas æstimationem alicujus rei non inducat. *c. tua nos. 34. de Simon.*

Nisi eorum
occupatio
nes & labor
res aliud re-
quirunt.

1. ad Thes-
sal. cap. ult.
v. 20.

§. 7. Mihi tamen non usque censendum videretur Capitulum, si ob molestiam Congregationum, lectionem literarum prolixarum, operamve similem, quæ separabilis est à consideratione receptionis, sicuti fit in stipendio pro celebratione Missæ, proportionatum operæ pretium, & non amplius exigat; quanquam satius sit & ab hoc abstinere. ne cui videatur species mali, ut monet Zypaus in *analyt. juris Pontif. nov. lib. 5. tit. de Simon. num. 8.* ita docente Apostolo Paulo, *Ab omni specie mala abstinete vos.* Ad eò enim à Sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis damnantur hujusmodi largitiones, ut nec de cætero possit fieri statutum à Capitulo, quo obligentur novi Canonici aliquid solvere pro admissione ad possessionem: sed nec hodie licet in pium usum accipere, quod ante vertebatur in proprium, uti declaravit Sacra Congregatio ad dubia Concilii Tridentini interpretanda de puratorum apud *Garciam loc. cit. num. 87. 88. & seq.* Et ita circa præmissa à nobis tradita docent *Zerola in praxi Episcop. part. 1. verb. bulla. ad 7. & part. 2. verb. possessio. ad 5. Piasec. in praxi Episc. part. 2. cap. 4. art. 7. num. 15. Lessius de just. & jure lib. 2. cap. 35. dubit. 18. num. 111. Malderus in 2. 2. D. Thom. tract. 9. cap. 3. dub. 9. Garcias de benef. part. 8. cap. 1. num. 83. 84. 85. & seq. Gudelinus de jure noviss. lib. 6. cap. 8. num. 31. Wiggers de jure & just. tract. 7. cap. 4. dub. 12. num. 73. Canisius in sum. juris canon. lib. 3. tit. 14. §. 3. Zypaus in *analyt. juris Pontif. nov. l. 5. tit. de simon. n. 8.* *Zoesius l. 5. Decretal. tit. 3. n. 45. Vallensis in paratit. Decretal. lib. 5. tit. 3. §. 4. n. 7. 8. & seq.**

An Archidiaconi pro
institutionibus ali-
quid exigere possint.

§. 8. Utrum verò Archidiaconi ex consuetudine pro institutionibus seu investituris in beneficiis licitè aliquid accipiant, vel exigere valeant, videri potest apud *Flamin. Paris. de Confident. quest. 38. num. 38. Binsfeldium de Simon. in c. 12. quest. 1. conclus. 4.* Item an pro literis collationis beneficii, expeditione & sigillo citra simoniæ labem quidpiam recipi queat, consuli potest *Piasec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. art. 3. num. 97. & 98. & Branden ad Concord. quest. 4. num. 30.*